

Minister Asscher breidt het
kraamverlof voor vaders uit

‘Er is meer nodig in de toekomst’

Lodewijk Asscher strijdt voor een grotere rol van vaders. We spreken de minister over de Papa-petitie, de verdeling tussen man en vrouw én zijn eigen vaderschap.

De Papa-petitie van Ouders van Nu is een groot succes. Ruim 41.000 ondertekenaars zijn vóór het uitbreiden van het kraamverlof voor mannen naar tien dagen. Wat vindt u daarvan? ‘Ik vind het erg positief. Het is belangrijk dat vaders meteen na de geboorte zo veel mogelijk bij hun kind zijn. Het is niet alleen fijn voor het hele gezin om de vader in de buurt te hebben, maar het zorgt er

ook voor dat vaders later makkelijker onderdelen van de opvoeding op zich nemen. Onderzoek heeft dat aangetoond. Ik was zelf heel dankbaar dat ik vrij heb kunnen nemen toen mijn kinderen waren geboren. Die eerste keer dat je zo’n piepklein wezentje gaat verschoenen, vergeet je nooit meer.’

Met Prinsjesdag maakte u bekend dat het bestaande kraamverlof wordt uitgebreid tot vijf betaalde dagen. Tevreden? ‘Het is absoluut een stap vooruit, maar in de toekomst is er meer nodig. In deze coalitie en met de huidige economische situatie is dit het hoogst haalbare.’

Als het gaat om kraamverlof voor vaders loopt Nederland behoorlijk achter bij de meeste andere Europese landen. Hoe is dat te verklaren? ‘Wij Nederlanders zijn nogal conservatief als het gaat om de verdeling van arbeid en zorg, een beetje zuinig. Aan de ene kant werken veel vrouwen en zijn we een geëmancipeerd land. Aan de andere kant: 30 procent van de vrouwen gaat structureel minder werken als er een kind komt. Voor mannen is dit 5 procent. Ik begrijp →

interview

LODEWIJK ASSCHER

Lodewijk Asscher (41) is sinds 2012 namens de PvdA minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in het kabinet-Rutte. Daarnaast is Asscher vicepremier. Voordat hij plaatsnam in het kabinet was hij wethouder en gemeenteraadslid in Amsterdam. Asscher is getrouwd en heeft drie zoons, van 8, 6 en 4 jaar. ‘De truc is om ze op tijd naar buiten te sturen, dan kunnen ze hun energie kwijt en zijn ze daarna poeslief. Laat je ze te lang binnen zitten, tja, dan ontploft de boel.’

‘Samen ontbijten, gymtassen inpakken... Juist de dagelijkse dingen vind ik belangrijk’

best dat je een poosje wat minder gaat werken, het is alleen jammer dat veel vrouwen later niet meer teruggaan naar vier of vijf dagen. Ze missen carrièrekansen, terwijl ze in hun hart meer willen werken. Ook voor mannen zijn er nog taboes: in bepaalde beroepsgroepen is het nog altijd niet makkelijk om te zeggen dat je minder wilt werken om voor je kinderen te zorgen.’

Hoe is dat in de politiek? ‘Toen ik nog niet zo lang in Den Haag werkte, liet ik een keer een vergadering over pensioenen schieten om met mijn kinderen Sint-Maarten te lopen. Voor mijn zoons is dat echt een hoogtepunt, dus ik wilde er graag bij zijn. Fractievoorzitters van oppositiepartijen hebben toen anoniem geklaagd bij *De Telegraaf*, die de volgende dag een artikel op de voorpagina zette waarin mijn keuze werd veroordeeld. Het vicepremierschap is geen kleuterschool, dat soort formuleringen.’

Hoe reageerde u? ‘Ik was best geschrokken. Gelukkig schreven veel mensen positieve reacties op de site van *De Telegraaf*. Laat die man eens een avond bij zijn kinderen zijn, schreven ze. En: ze leuterden al jaren over pensioenen en Sint-Maarten is maar één keer per jaar. Naar aanleiding van die reacties schreef *De Telegraaf* een nieuw artikel met als kop ‘Veel steun voor papa Asscher’. Ik vond het wel leuk om te zien dat de lezers van *De Telegraaf* blijkbaar verder zijn dan die anoniem klikkende politici. Helaas zegt zo’n voorval iets over de politiek, al waren er gelukkig ook veel vrouwelijke Kamerleden die zeiden: “Goed dat je het doet.”

Hoogleraar vaderschap Renske Keizer zegt elders in deze Ouders van Nu dat ze vindt dat in Nederland te veel de opvatting heerst dat de moeder het beste voor de kinderen kan zorgen. ‘Dat ben ik met haar eens. Natuurlijk heeft een kind behoefte aan een specifieke partnerrol, maar het is onzin te denken dat de een beter voor een kind kan zorgen dan de ander. Als de moeder het vaakst thuis is en het kind valt op z’n knie, dan roept-ie “mama.” Is de vader er het vaakst, dan roept-ie “papa.”

Hoe vaak bent u zelf bij uw eigen kinderen? ‘Toen ik nog wethouder was in Amsterdam, zorgde ik op vrijdag voor de kinderen. Nu ik minister ben in Den Haag, is dat helaas niet meer mogelijk. Ik breng mijn kinderen wel naar school. Toen ik op het departement vertelde dat ik de kinderen naar school wilde brengen, zei men: “Oké, dan gaan we daar een dag voor uitzoeken.” “Nee,” zei ik. “Ik wil ze elke dag brengen.” Toen stonden ze wel even raar te kijken. Inmiddels is iedereen eraan gewend. Kijk, je kunt wel zeggen: we hebben quality time in het weekend, maar het zijn juist de gewone dagelijkse dingen die ik leuk en belangrijk vind. Samen met die mannen ontbijten, de broodjes voor school smeren, gymtassen inpakken... heerlijk!’

En uw vrouw? ‘Die werkt fulltime. Zij heeft ook een mooie carrière en het zou raar zijn als ze minder zou moeten gaan werken omdat ik deze baan als minister heb. Naast de crèche hebben we altijd oppas aan huis gehad. Mijn vrouw is in de gelegenheid om de kinderen op woensdag op te halen en daarnaast gaan ze nog een dag naar mijn moeder. Zo regelen we dat en

het loopt prima. Al vindt bij ons net als in veel andere gezinnen in het weekend een soort militaire operatie plaats waarbij we met de agenda’s in de hand de aankomende week doornemen.’

Veel werkende ouders zullen hun leven soms behoorlijk hectisch vinden. U noemt het plannen zelf ook een militaire operatie. Kan er nog veel verbeterd worden aan de verhouding tussen werk en privé? ‘O ja, zeker. Wij als overheid moeten de spelregels zo bepalen dat het makkelijker wordt om werk en zorg te combineren. We hebben bijvoorbeeld de arbeidstijdenwet aangepast, waardoor het makkelijker wordt om een poosje minder uren te werken en die uren daarna weer terug te krijgen. En veel mannen willen best een papadag, maar ze zeggen het niet omdat ze denken dat het niet gewaardeerd wordt op het werk. Als er meer flexibiliteit is, zullen mensen ook meer vrijheid ervaren.’

Hoe is het gesteld met de kwaliteit van de kinderopvang? ‘Ik heb groot respect voor alle medewerkers in de

kinderopvang, dat ten eerste. Verder ben ik blij dat we volgend jaar 290 miljoen euro extra vrijmaken om de kinderopvangtoeslag te verhogen. Daarnaast wil ik de kwaliteit van de kinderopvang verbeteren. De kwaliteitseisen zijn nu nog vaak van die ouderwetse vinklijstjes waar het gaat over afmetingen van de kasten en de temperatuur van de ruimtes. Belangrijk, maar ik wil meer aandacht voor de ontwikkeling van kinderen.’

Tot slot: wat voor vader bent u zelf? ‘Ik praat veel met mijn kinderen, probeer ze serieus te nemen, ook die van vier. Over het algemeen ben ik vrolijk en probeer ik consequent te zijn. Dat laatste is het moeilijkste met zoons die zich niet zomaar neerleggen bij een regel. Laatst kreeg mijn oudste zoon op school de vraag waar hij het beste in is. Waar klasgenootjes zaken als voetballen en dansen opschreven, noemde hij onderhandelen als zijn grootste kwaliteit. En het is nog waar ook, dus ik heb het soms zwaar te verduren! Maar los daarvan prijs ik mezelf zielsgelukkig met het feit dat ze allemaal gezond zijn en dat ik écht een rol speel in hun leven.’ ♦

INTERVIEW RAYMOND KRU. BEELD DE BEE DREDACTIE/PHIL NIJHUIS